

τοὺς ὤμους κινῶν· ἡ δὲ λέμβος ὑπακούει αὐτῷ ὡς ἵππος εἰς ἀναβάτην.

Εὐρίσκονται πρὸς τούτοις καὶ τινες μὴ κοπιῶντες ὅσον πρέπει, καὶ διὰ τοῦτο μὴ κερδαίνοντες ἀρκετά. Ὁμοικίζουν δὲ καὶ οὗτοι πρὸς γεωργόν, ὅστις ἀντὶ τῆς ἀροτριώσεως βαθέως τὴν γῆν μόλις σχίζει τὴν ἐπιφάνειαν· ἀλλ' εὐτελεῖς εἰσὶν οἱ καρποὶ τοιαύτης ἀροτριώσεως.

Ὁ καλὸς ὁμῶς χειρῶναξ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω παρεκτροπῶν ὑποπίπτει· ἀλλ' ἐπιχειριζόμενος μετὰ θάρρους τὸ ἔργον αὐτοῦ, μετὰ θάρρους καὶ προχωρεῖ. Ἐργάζεται τακτικῶς, δαπανᾷ ὅσας δυνάμεις πρέπει νὰ δαπανήσῃ, σπεύδει ἀλλὰ δὲν βιάζεται καὶ ἀποφεύγει τὴν δυσθυμίαν καὶ τὴν ἀργίαν.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Τῇ διευθύνσει τῆς Παρθώρας.

Πενιχρά τινα ἔχω νὰ πέμψω τῇ Παρθώρᾳ εἰδῶς, ὅτι οὐδὲν, ὅσον πενιχρὸν καὶ ἦ, ἀρχαιολόγημα ἀπορρίπτεται ὅλως ὑπὸ τῶν ἀρχαιοφίλων, ὡς συντελοῦν πως εἰς οἰκοδομίαν τοῦ τῆς ἀρχαιότητος πολυπλατοῦ καὶ πλουσίου ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος· ἀλλ' ἵκανὸν τοῦτο μῦθον ἐπὶ γραῇ.

Παρὰ τὴν Φιλιππούπολιν κεῖται χωρίον εὐτελὲς Ἀχλάνι καλούμενον· ἐν τούτῳ γενομένων ἐσχάτως ἐκ περιστάσεως ἀνασκαφῶν, ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ, ἀγνώστου ἐποχῆς, καὶ δύο ἀνάγλυφα ἡρωτηριασμένα, ἐπὶ τινος δὲ πλακὸς ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή, ἣς τὰ συμμιγῆς τῶν ῥωμαϊκῶν καὶ ἐλληνικῶν γραμμάτων καὶ λέξεων μαρτυρεῖ τὴν ῥωμαϊκὴν αὐτῆς ἐποχὴν πρὸς τοῖς λοιποῖς τεκμηρίοις· ἀντέγραψε δὲ αὐτὴν ὁ Κ. Ν. Λούσης.

DEO MHDYZEI MENSAM
S. MINUTIVS LAE TVS VETRAN
LEC. VII. C. P. E. PRO SE ET SVIS
V. S. L. M.
IMP. VESPASIANO VII COS.
ANTIOXEOS THC ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΝ
ΤΟΔΕ ΔΩΡΟΝ

Ἐν δὲ Βοδινού (κώμῃ παρὰ τὸν Στενήμαχον), ἐν τοῖς ἐρείπιοις πυρποληθείσης τινὸς οἰκίας, ἀνευρέθη τεμάχιον μαρμάρου, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς·

. ΓΑΡΞ
. ΑΠΟ
. ΑΝΕΘ
. ΡΟΝ

Πρὸς τὴν δυτικὴν ἄκρην τῆς κώμης τούτης, ἦτις καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ἐρείπια οὐκ ὀλίγα περιέχει, εὐρίσκεται πηγή τις, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἐπίγραμμα, ὅπερ, νομίζω, ἄξιον εἶναι νὰ ἐφελκύτῃ τὴν προσοχὴν τοῦ περιηγητοῦ, καταδεικνύον, ὅτι ἐν καιροῖς βάρεσι καὶ σκοτεινοῖς ὑπῆρχον καὶ κατὰ τὰς ἀποκέντρους ταύτας χώρας ἄνδρες οὐχ ὅλως ἄγευστοι τῶν τῆς Κασταλίας ναμάτων· ἰδοὺ τὸ ἐπίγραμμα·

«Θεατὰ, μὴ με παρέλθῃς, τὴν λιτότητα ὄρων»
» Κασταλία ἂν δὲν εἶμαι, ἔχω νάμᾳ γλυκερόν.

«αἰωγ'·»

Ἐν ἄλλῳ χωρίῳ (παρὰ τὴν Φιλιππούπολιν κειμένῳ), Κορμάτσιοι καλούμενῳ, εὐρέθη κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἀνδριάς τις ἐνὸς περίπου πῆχ. ὕψους, κομφοτάτης τέχνης, τῆς ῥωμαϊκῆς ἰσως ἐποχῆς, ἀφ' οὗ ὁμῶς ἐλλεῖπει ἡ κεφαλὴ ἀτυχῶς· ὁμοιος τοιοῦτος ἄλλος ὑπάρχει ἐν Στενήμαχῳ, μείζονος ὁμῶς μεγέθους, σχεδὸν φυσικοῦ ἀναστήματος· καὶ ἀπὸ τούτου ἐλλεῖπει ἡ κεφαλὴ. Ἡ ἀποτομὴ αὕτη τῶν κεφαλῶν, ἦτις καὶ εἰς ἄλλα ἀγάλματα παρατηρεῖται, εἶναι ἰσως ἔργον τοῦ ζήλου τῶν πρώτων χριστιανῶν.

Πρὸ τεσσάρων δ' ἐτῶν εἰς χωρίδιόν τι τοῦ Παρτζζηκίου, Κονάρι καλούμενον, εὐρέθησαν ἐντὸς ἀγρῶν παλαιὰ ἐρείπια μεγάλα, καὶ ἐν αὐτοῖς δύο ἀνάγλυφα καθαρῷ μαρμάρῳ καὶ λαμπρῆς τέχνης, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰδόντος αὐτὰ Κ. Κ. Σακτίδου· τὸ ἐν, ἔχον μῆκος δύο καὶ ἡμισείας σπιθαμῶν, πλάτος δὲ δύο, παρίστησι τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν γυμνοὺς μέχρι τῆς ὀσφύος, κρατοῦντας λόγχας ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ δυσδιάκριτόν τι ὡς ἐπὶ βωμῶν· ἀριστερᾷ δὲ αὐτῶν φαίνονται γεγλυμμένοι αἱ τρεῖς χάριτες, ἡμφιεσμένοι· εἰς τὸ ἄνω δὲ μέρος τῆς πλακὸς ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙΑΠΚΑΙΗΡΑΙ. Τὸ ἕτερον ὁμοίως εἰκονίζει ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ἄνευ ἐπιγραφῆς.

Ἐν τοῖς νῦν λοιπὸν καλυπτομένοις καὶ ἀθλίῳις χωρίδιοις ἦν ὅτε ὑπῆρχον οἰκοδομήματα μεγάλα, καὶ ἴσταντο ἀνδριάντες καὶ ἀγάλματα, καὶ, ὡς εἰκὸς, ἠκομαζε τέχνη καὶ πάντα τὰ προαπαιτούμενα καὶ παρομαρτοῦντα.

Τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1865.

Ἐν Φιλιππουπόλει.

ΒΑΣΙΛΙΟΣ Γ. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ.